

Og så vil jeg lige sige – et stort og hjerteligt tillykke til alle Ruds Vedbys konfirmander – og alle de andre med.

At gå ind i de voksnes rækker

”At gå ind i de voksnes rækker”, hvornår er det nu lige man gør det? Jo traditionen tro gør man det, når man bliver konfirmeret. De kommende to søndag er det tid til, at der endnu en gang skal holdes konfirmation her i pastoratet.

2 festgudstjenester venter forud med festklædte unge mennesker og deres familier og fyldte kirker, der forhåbentlig også er lig med at salmesangen fylder de smukke kirkerum og truer med at løfte hvælvingerne.

Det siges af og til om konfirmander i en mere eller mindre bebrejdende tone, at ”de bliver bare konfirmeret for gavernes skyld.”

Konfirmanderne får forhåbentlig alle sammen den gave, at de på deres konfirmationsdag bliver vist kærlighed og positiv opmærksomhed fra deres forældre og andre familiemedlemmer. Selv om det burde være en selvfølge, at man kan regne med, at ens familie holder af en og elsker en, som man nu engang er, så er konfirmationsdagen en dag, hvor kærligheden skal blive tydelig for konfirmanden. At opleve varme og glæde i sit hjerte, fordi man bliver vist kærlighed fra sin familie, det er en stor gave.

En anden gave, som ALLE konfirmanderne får, er, at de bliver mindet om, at de er døbt ”og hvad så?” spørger du måske. Ja, at være døbt er en gave så stor, at man aldrig helt kan fatte omfanget af den, dens dybde og betydning. At være døbt er at være set, som den, man er, og at være elsket. Det er måske ikke noget, man tænker over hele tiden, men der kommer dage i ethvert menneskes liv, hvor det er godt at vide, at der er én, der elsker én, som man er, og vil være med én alle dage, både de lyse og de mørke dage, indtil verdens ende. Der findes dage, på hvilke man rammes af sorger så tunge, at de ikke er til at bære, og man må have én at råbe ”HJÆLP!” til, og der findes dage, der fylder én med så stor en glæde, at man må ha’ én at bryde ud i ”TAK!” til. Ved konfirmationen får du den gave at blive mindet om, at uanset, hvordan det liv, der ligger foran dig, vil forme sig, så har du én at råbe ”hjælp” og ”tak” til. En, der har set dig som den, du er, og elsker dig alle dage.

Gaverne kan ikke byttes. Til gengæld kan de heller aldrig slides op!

Marianne Agerholm